

Zadeva C-513/20

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

13. oktober 2020

Predložitveno sodišče:

Supremo Tribunal Administrativo (vrhovno upravno sodišče,
Portugalska)

Datum predložitvene odločbe:

1. julij 2020

Pritožnica:

Autoridade Tributária e Aduaneira (davčna in carinska uprava)

Nasprotna stranka v postopku s pritožbo:

Termas Sulfurosas de Alcafache, S.A.

Supremo Tribunal Administrativo

(vrhovno upravno sodišče)

[...] (ni prevedeno)

ODLOČBA ODDELKA ZA DAVČNE SPORE SUPREMO TRIBUNAL
ADMINISTRATIVO (VRHOVNO UPRAVNO SODIŠČE)

I. Ozadje

I.1. Tribunal Administrativo e Fiscal de Viseu (upravno in davčno sodišče v Viseu) je s sodbo z dne 14. junija 2018 ugodilo tožbi v upravnem sporu, ki jo je vložila družba Termas Sulfurosas de Alcafache, S.A., in je zato

- a. delno razveljavilo izpodbijane obračune (DDV in zamudne obresti za davčna obdobja 2010, 2011 in 2012) v delu, v katerem ni bila priznana oprostitvev DDV za zneske, pobrane iz naslova „termalne registracije“ in opravljanja storitev „klasičnega termalnega zdravljenja“, s sorazmernim popravkom v obratni smeri, kar zadeva odbitni DDV;

- b. razveljavilo odločbe o zavrnitvi pritožb v upravnem postopku z opravnimi številkami [...] (ni prevedeno) zaradi molka organa;
- c. razveljavilo odločbe o zavrnitvi, izdane v okviru pritožbenih postopkov z opravnimi številkami [...] (ni prevedeno).

1.2. Ker se z navedeno sodbo ni strinjal, je zastopnik Fazenda Pública (davčna uprava) vložil pritožbo pri Supremo Tribunal Administrativo (vrhovno upravno sodišče), v kateri je navedel vrsto trditev, ki se končajo z naslednjimi ugotovitvami:

A - Ta pritožba je vložena zoper sodbo, izdano 14. junija 2018, v delu, v katerem se šteje, da so popravki iz naslova DDV, ker se je štela „termalna registracija“ za predmet DDV in ne za oproščeno, zaradi česar so se razveljavili izpodbijani obračuni (obračuni DDV po uradni dolžnosti in zamudne obresti za davčna obdobja 2010, 2011 in 2012), v nasprotju z zakonom, predvsem s členom 9 CIVA.

B - Temeljno pravno vprašanje, ki ga je treba razrešiti v tej zadevi, je, ali so določene storitve, ki jih opravlja tožeča stranka, oproščene davka na dodano vrednost (DDV) v skladu s členom 9(2) zadevnega zakonika, zlasti ker gre za „opravljanje storitev, tesno povezanih z opravljanjem medicinskih in zdravstvenih storitev“.

C - Da bi se na to vprašanje lahko odgovorilo, je treba na eni strani razlagati pravilo, ki določa oprostitve, tako da se poskuša opredeliti njegove pojme, kolikor je mogoče in potrebno, in na drugi strani razlagati konkretni dejanski stan, zato da se ugotovi, ali ga je mogoče uvrstiti pod dejanski stan, določen v pravilu.

D - Razlogi, ki utemeljujejo to pritožbo, so povezani z obema vprašanjema: razlago pravila in razlago dejanskega stana.

E - Člen 9(2) Código do IVA (zakonik o DDV) (pravilo, ki določa oprostitve) je treba razlagati v skladu s pravom Unije in sodno prakso Sodišča v zvezi s tem pravom.

F - Ta zakonska določba prenaša v nacionalno pravo člen 132(1)(b) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (v nadaljevanju: Direktiva o DDV).

G - Pravilo iz CIVA je treba razlagati v skladu z razlago, ki jo je Sodišče podalo v zvezi z navedeno določbo prava Unije: gre za že dolgo časa uveljavljeno načelo v pravu Unije, da morajo sodišča držav članic svoje nacionalno pravo razlagati v skladu s pravom Unije (sodba Sodišča z dne 4. julija 2006, C-212/04, Adeneler in drugi).

H - Iz samega besedila člena 132 Direktive o DDV izhaja, da so v njem določene oprostitve zavezujoče za države glede na njihovo področje uporabe. Razen v izjemnih, izrecno predvidenih primerih države članice dejavnosti, določenih v

navedenem členu, ne smejo nehati šteti za oproščene in jih lahko oprostitjo samo v obsegu, v katerem je predvidena ta oprostitvev. Tako potrjuje Sodišče v sodbi Skatteverket (sodba Sodišča z dne 21. marca 2013, C-91/12, PFC Clinic AB).

I - V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča oprostitve, navedene v členu 132 Direktive o DDV, pomenijo samostojne pojme prava Unije, katerih namen je izogniti se razlikam pri uporabi ureditve DDV od ene države članice do druge (sodbe z dne 25. februarja 1999, CPP, C-349/96, točka 15; z dne 15. junija 1989, Stichting Uitvoering Financiële Acties/Staatssecretaris van Financiën, 348/87, točka 11, in sodba z dne 28. januarja 2010, Eulitz, C-473/08, točka 25).

J - Iz ustaljene sodne prakse prav tako izhaja, da oprostitve iz člena 132 Direktive o DDV ne oprostitjo plačila DDV vseh dejavnosti v javnem interesu, ampak samo tiste, ki so v njem našteje in podrobno opisane (glej zlasti sodbe z dne 11. julija 1985, Komisija/Nemčija, 107/84, točka 17, z dne 20. novembra 2003, D'Ambrumenil in Dispute Resolution Services, C-307/01, točka 54, ter Eulitz, točka 26).

K - Vendar pa mora biti razlaga teh izrazov v skladu s cilji, ki se jim sledi z navedenimi oprostitvami, in mora spoštovati načelo davčne nevtralnosti, ki je neločljivo povezano s skupnim sistemom DDV. To pravilo ozke razlage tako ne pomeni, da je treba izraze, uporabljene za opredelitev oprostitvev iz navedenega člena 132(2), razlagati tako, da bi se jim odvzeli učinki (glej zlasti sodbo z dne 14. junija 2007, Haderer, C-445/05, točka 18 in navedena sodna praksa, ter zgoraj navedeno sodbo Eulitz, točka 27 in navedena sodna praksa).

L - Torej se pojem „zdravstvena oskrba“ iz točke (b) člena 132(1) Direktive o DDV (in pojem „osebna zdravstvena oskrba“ iz točke (c) tega člena) nanašata na obe storitvi, katerih namen je diagnoza, obravnava in, kolikor je mogoče, zdravljenje bolezni ali zdravstvenih težav (glej sodbi z dne 21. marca 2013, PFC Clinic, C-91/12, točka 25, in z dne 10. junija 2010, Future Health Technologies, C-86/09, točki 37 in 38).

M – Člen 132(1)(b) mora biti predmet ozke razlage: izraze, uporabljene za določanje oprostitvev, ki so v členu 132 Direktive, je treba razlagati ozko, saj pomenijo izjemo od splošnega načela, da se mora DDV plačati za vsako storitev, ki jo za plačilo opravi davčni zavezanec.

N - Po drugi strani je Sodišče navedeni člen uporabilo v zadevi De Fruytier (sodba z dne 2. julija 2015, C-334/14, De Fruytier) in tudi v zadevi Klinikum Dortmund (sodba z dne 13. marca 2014, C-366/12, Klinikum Dortmund), obe s področja zdravstvenih storitev, kar kaže na to, da Sodišče pravila, na podlagi katerih so medicinske in zdravstvene storitve oproščene DDV, dejansko razlaga ozko.

O - Sodišče ni moglo biti jasnejše: cilj pravila je oprostitvev zdravstvenih storitev v ožjem smislu.

P - Iz sodbe Sodišča je treba sklepati, da je treba – ne da bi bilo treba posebej ozko razlagati „terapevtske namene“ storitve – pravilo razlagati ozko, tako da je treba samo zdravstvene storitve v ožjem smislu in storitve, ki so z njimi „tesno povezane“, obravnavati kot zajete s to oprostitvijo.

Q - Sporna določba – člen 9(2) CIVA – obravnava dva dejanska stana oziroma položaja: (i) „medicinske in zdravstvene storitve“ in (ii) z njimi „tesno povezane storitve“. Zdi se, da ne povzroča večjih dvomov, da je mogoče v dejanskih okoliščinah, ki so povod za to zadevo, razpravljati samo o kvalifikaciji kot „storitev, tesno povezanih z opravljanjem medicinskih in zdravstvenih storitev“.

R - Izraz, ki je ustreznica, določena v členu 132(1)(b) Direktive o DDV, je „bolnišnično in zdravstveno oskrbo ter z njo tesno povezane dejavnosti“.

S - Direktiva o DDV niti v členu 132 niti nikjer drugje ne opredeljuje pojma „dejavnosti, tesno povezane z bolnišnično in zdravstveno oskrbo“.

T - Prvostopenjsko sodišče, ko se sklicuje na znesek, pobran iz naslova termalne registracije, zgolj ugotovi, da bi bilo treba, „[...] ker se ta znesek pobere zaradi dajanja na voljo termalnega zdravljenja, ki se že šteje za oproščeno DDV, tudi ta znesek šteti za oproščen, saj se pobere izključno po zdravniškem pregledu in če usposobljen zdravnik predpiše termalno zdravljenje“. Ali ni stališče prvostopenjskega sodišča ob ustreznem upoštevanju, da se ni mogoče izogniti razpravi v zvezi s tem, napačno, ker ni upoštevalo obveznosti ozke razlage zadevnih pravil?

U – Če bi se vrnil k sodbi De Fruytier in preverili, ali je Sodišče tam primerno uporabilo pojem dejavnosti, tesno povezanih z bolnišnično in zdravstveno oskrbo: ali gre za „storitev, opravljeno pred ali po storitvi (diagnosticiranja), s katero obstaja povezava ali razmerje v smislu, da prispeva k njeni izvedbi“, tako da jo je mogoče šteti za stransko ali pomožno glede na glavno storitev? Ali gre za storitev, ki „čeprav za stranko sama po sebi nima nobenega namena, je na njeni podlagi mogoče zagotoviti, da je glavna storitev bolj kakovostna oziroma se opravlja pod boljšimi pogoji“? (izrazi med narekovaji izražajo pojmovni pristop teorije v zvezi s tem, zlasti LAIRES, Rui (2012), *O IVA nas Atividades Culturais, Educativas, Recreativas, Desportivas e de Assistência Médica ou Social*, Coimbra: Almedina I IDEFF, str. 133-4, in NEVES, Filipe Duarte (2010), *Código do IVA e Legislação Complementar, Comentado e Anotado*, Porto: Vida Económica, str. 178).

V - V obeh primerih je odgovor očitno pritrdilen. Vendar po mnenju Sodišča ne gre za dejavnost, ki je tesno povezana s storitvijo zdravstvene oskrbe. Iz tega je očitno, da opredelitve iz teorije niso skladne z nedavno sodno prakso Sodišča.

X - V podporo temu stališču je treba napotiti na drugo sodbo Sodišča, izdano v zadevi C-366/12 (sodba z dne 13. marca 2014, C-366/12, Klinikum Dortmund), v kateri je Sodišče na koncu ugotovilo, da dobava citostatikov bolnikom z rakom v okviru zunajbolnišnične zdravstvene oskrbe s strani bolnišnične lekarne ne more biti oproščena DDV. Čeprav ni sporno, da se v navedeni zadevi ni obravnaval

pojmem „tesno povezana dejanja“, je razprava še vedno koristna za to, da se prikaže, do katere točke je bila leta 2015 razlaga Sodišča o oprostitvah v zvezi z zdravstvenimi storitvami ozka.

Y - Iz dveh zgoraj omenjenih zadev Sodišča ni mogoče opredeliti pojma „dejanja, tesno povezana“ z opravljanjem medicinskih in zdravstvenih storitev, je pa mogoče potrditi, da Sodišče zahteva ozko razlago zadevne določbe.

Z - Po drugi strani zadeva De Fruytier oriše doslej edino veljavno razmejitev: dejanj, ki imajo z glavno storitvijo zdravstvene oskrbe tesno povezavo, ki je enaka ali manjša od te v navedeni zadevi, ni mogoče šteti za „dejavnosti, tesno povezane z medicinskimi ali zdravstvenimi storitvami“.

AA - Iz zgoraj navedenega je treba izpeljati, da zneska, ki ga je tožeča stranka pobrala iz naslova termalne registracije, ni mogoče kvalificirati kot „dejavnost, tesno povezana“ z opravljanjem medicinskih ali zdravstvenih storitev.

AB - [...] (ni prevedeno) V izpodbijani sodbi je z napotitvijo na zapisnik davčnega inšpekcijskega nadzora in njegove priloge, potrjeno naslednje: znesek, ki ga pobere davčni zavezanec (tožeča stranka) iz naslova „termalne registracije“, se plača enkrat na leto; njegovo plačilo ne pomeni izvajanja zdravljenj glede na to, da imajo uporabniki, ko plačajo navedeno registracijo, zgolj pravico, da kupijo želena zdravljenja, ne pa, da jih prejmejo.

AC - Tako [...] (ni prevedeno): „[...] je v obravnavani zadevi res, da plačilo „termalne registracije“, ki ga izvedejo uporabniki, ne pomeni plačila zdravstvenih storitev, zaradi česar ne pomeni dejanskega opravljanja storitve zdravstvene oskrbe niti varstva, preventive ali rehabilitacije zdravja, zato ne more biti upravičeno do oprostitve, predvidene v odstavku [1] ali v odstavku 2 člena 9 CIVA“.

AD - Poleg tega [...] (ni prevedeno) je iz informacij v osnutku zavrnitve pritožbe [...] (ni prevedeno) mogoče sklepati, da je odredba 15401 z dne 20. aprila 1928 (zakonodaja, ki je urejala toplice) določala institut „pristojbine za registracijo“ takole: vpis je mogoče izvesti po tem, ko uporabnika pregleda direktor klinike ali zdravnik, specializiran za področje hidrologije, ki ima dovoljenje za opravljanje zdravniške dejavnosti v toplicah; registracija se izvede po tem, ko zdravnik, zadolžen za pregled, ustrezno izpolni pacientovo kartoteko; zajema plačilo pristojbine, brez katere uporabnik ne sme začeti termalnega zdravljenja. Odredba 15401 z dne 20. aprila 1928 je bila razveljavljena z uredbo-zakonom št. 142/2004 z dne 11. junija, ki ne določa več pristojbine za registracijo, zaradi česar ta institut ni več zakonsko določen.

AE - Po drugi strani „se sklicevanja na listine v spisu ne bi smela šteti za navajanje dejstev, saj je treba vse procesne dogodke preučiti po uradni dolžnosti“, glej Jorge Lopes de Sousa, *CPPT anotado e comentado*, 6. izdaja, str. 225, ki se sklicuje na sodbe STA [...] (ni prevedeno).

AF - Plačilo spremenljivega zneska s strani uporabnikov iz naslova „registracije“ ni enako kot plačilo zdravstvenih storitev, opravljenih v bolnišnici s hospitalizacijo, ali ki jih opravijo zdravniki, zobozdravniki, babice, bolničarji ali reševalno zdravstveno osebje, vendar s pravico, da uživajo vrsto storitev, kakor je potrdila tožeča stranka; „gre za način, prek katerega uporabniki dobijo dostop bodisi do zdravniškega pregleda bodisi do predpisanega zdravljenja“, zaradi česar ne pomeni dejanskega opravljanja storitve zdravstvene oskrbe niti varstva, preventive ali rehabilitacije zdravja, zato ne more biti upravičeno do oprostitve, predvidene v odstavku 1 ali v odstavku 2 člena 9 CIVA.

AG - Sodišče je prišlo do nasprotne ugotovitve: po mnenju prvostopenjskega sodišča, ker se ta znesek pobere zaradi dajanja termalnega zdravljenja na voljo, ki se že šteje za oproščeno, bi bilo treba tudi tega šteti za oproščenega, saj se pobere izključno po zdravniškem pregledu in če usposobljen zdravnik predpiše navedeno zdravljenje. To je edina obrazložitev te ugotovitve.

AH - V sodbi se ne ponudi niti najmanjšega argumenta, s katerim bi se potrdilo, na kakšen način sporna dejanja spadajo (vsaj implicitno) v pojem „dejavnosti, tesno povezane z [zdravstvenimi storitvami], ki jih opravljajo bolnišnice, klinike, zdravstveni domovi in druge ustanove podobne vrste“.

AI - Niti se ne presoja, kako je lahko sodišče prišlo do navedene ugotovitve, saj je ni mogoče razbrati iz zakona, ni naveden nikakršen razlagalni argument in ni nobene napotitve na teorijo ali sodno prakso, ki bi podprla njegovo razlago.

AJ - Kot je bilo omenjeno zgoraj, sodna praksa še ni opredelila pojma „dejavnosti, tesno povezane z opravljanjem storitev bolnišnične in zdravstvene oskrbe“. Najzanesljivejša informacija, ki jo imamo glede njegove uporabe v konkretnem primeru, je razlaga navedenega pojma, ki jo je podalo Sodišče v zadevi De Fruytier. Vendar je Sodišče menilo, da prevoz krvi do laboratorija ni povezano dejanje.

AK - Zaradi tega je treba šteti, da navedene termalne registracije ni mogoče kvalificirati kot storitve, „tesno povezane z opravljanjem medicinskih in zdravstvenih storitev“, in da se nasprotnega primera ni utemeljeno dokazalo.

AL - Ker obstajajo resni dvomi o vprašanju, ki je predmet analize, je treba Sodišču predložiti predlog za sprejetje predhodne odločbe, zaradi česar je treba postopek ustaviti, dokler se navedeno sodišče ne izreče o zadevi.

Na podlagi vsega navedenega, se predlaga ugoditev tej pritožbi in razveljavitev izpodbijane sodbe s pravnimi posledicami, ki iz tega izhajajo.

I.3. Nasprotna stranka v postopku s pritožbo je odgovorila na pritožbo in pri tem navedla več predlogov v smislu, da je treba „pritožbo zavrniti in potrditi izpodbijano sodbo“.

I.4. Državni tožilec pri tem sodišču je podal mnenje, v katerem je predlagal:

„Izpodbijano sodbo je treba grajati v delu, v katerem se izpodbija.

Pritožbi je treba ugoditi, izpodbijano sodbo pa razveljaviti v delu, v katerem se izpodbija, oziroma, če se ugotovi, da sporno vprašanje vzbuja resne dvome, Sodišču predložiti predlog za sprejetje predhodne odločbe ter prekiniti postopek“.

II. Predmet pritožbe

V delu, v katerem se pritožba nanaša na del izpodbijane sodbe, ki je v škodo Autoridade Tributária, je njen namen ugotoviti, ali v skladu z določbami člena 9(2) zakonika o DDV in člena 132(1)(b) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 (Direktiva o DDV) zneski, pobrani iz naslova „termalne registracije“, niso upravičeni do oprostitve DDV, ker niso „dejavnosti, tesno povezane z opravljanjem medicinskih in zdravstvenih storitev“.

Če uporaba te zadnjenavedene določbe povzroča dvome, je treba presoditi, ali je treba navedeno vprašanje predložiti v presojo Sodišču v okviru sistema predhodnega odločanja, in tudi, ali je treba prekiniti postopek.

III. Obrazložitev

III. 1. Dejansko stanje

Iz dejanskega stanja, ki se šteje za dokazano v izpodbijani sodbi, je mogoče razbrati predvsem, da je tožeča stranka uporabnikom zdravilišča toplic Alcafache, ki se štejejo za enoto primarnega zdravstvenega varstva, ki ni vključeno v nacionalno zdravstveno službo in brez možnosti hospitalizacije, zaračunavala določene zneske iz naslova „termalne registracije“, ki so v letih 2010, 2011 in 2012 znašali skupaj 87.003,00 EUR, 72.654,00 EUR oziroma 55.627,50 EUR, kakor izhaja iz zapisnika davčnega inšpekcijskega nadzora, na katerem temeljijo obračuni DDV, ki jih je Autoridade Tributária izdala po uradni dolžnosti za te zneske po davčni stopnji 23 % plus zamudne obresti.

V tem zapisniku je navedeno [...] (ni prevedeno):

„[...] Ko uporabnik pride na recepcijo in osebi, ki ga streže, sporoči, katero storitev želi, se lahko uporabita dva postopka:

1. Če stranka želi storitev „klasičnega termalnega zdravljenja“, mora obvezno opraviti predhodni zdravniški pregled, ki ga opravi eden od zdravnikov, ki so specializirani za področje hidrologije in ki opravljajo preglede v toplicah, zato da stranki predpišejo potrebna zdravljenja.

Takrat uporabnik plača za pregled in še znesek iz naslova „termalne registracije“ (ki je na spletni strani podjetja poimenovana „registracija za toplice“), ki velja za celo leto, ter za predpisana zdravljenja (ki jih lahko izvede takrat ali pozneje, saj

predpisano zdravljenje velja do 31. decembra tistega leta, ko je predpisano), za kar davčni zavezanec uporabi oprostitev DDV, na računu pa navede odstavek 2 člena 9 CIVA.

[Zdravljenje] se plača, preden se začne.

Na uradni spletni strani podjetja je opozorilo: „*opozarjamo, da so vse vpisnine individualne in osebne, njihov namen pa je dogovoriti se o zdravniškem pregledu. Zdravljenja, ki jih je treba opraviti, pozneje predpiše naš zdravnik, ki je specializiran za področje hidrologije*“.

[...]

2. Če stranka namerava naročiti storitev „termal spa“, je zdravniški pregled neobvezen za zdravljenja do 3 dni [...]

Uporabniku ni treba plačati ničesar iz naslova „termalne registracije“ ne glede na to, ali se opravi zdravniški pregled ali ne.“

Še vedno v skladu [...] (ni prevedeno) z istim zapisnikom:

„[...] da bi lahko uživali zdravljenja, vključena v kategorijo, poimenovano „klasična termalna zdravljenja“, se morajo uporabniki poleg tega, da morajo opraviti zdravniški pregled, tudi registrirati.

Ob registraciji uporabnik plača znesek, ki ga davčni zavezanec imenuje „termalna registracija“, ki je za davčni obdobji 2011 in 2012 znašala 30 EUR, 33 EUR in 36 EUR in brez katere uporabniki ne morejo začeti s hidrološkimi zdravljenji [...]“.

V nadaljevanju navedeni [...] (ni prevedeno) zapisnik določa:

1. Dokazan je bil obstoj postavke, ki se stranki zaračuna na „računu toplice“ ali „predujem toplice“ iz naslova „termalne registracije“.
2. V skladu z že opisanim je 18. junija 2014 podjetje pisno izjavilo naslednje [...] (ni prevedeno):

„*Termalna registracija*‘ vključuje storitev odprtja in letnega posodabljanja posamezne kartoteke vsakega uporabnika toplic, ki med drugim vključuje anamnezo (pri čemer je treba upoštevati, da Termas de Alcafache ne dovolijo termalnega zdravljenja tistemu, ki prej ni bil na zdravniškem pregledu), in spada pod odstavek 2 člena 9 glede na okrožnico [...] (ni prevedeno). Velja celo topliško sezono, torej velja do zadnjega dneva leta, v katerem toplice obratujejo.“

3. Protidajatev za obvezno plačilo navedenega zneska je edinole možnost dostopa do hidrološkega zdravljenja, ki se lahko izvede ali ne.

4. Znesek, ki se zaračuna davčnemu zavezancu iz naslova „termalne registracije“:
 - a. se plača samo enkrat na leto;
 - b. njeno plačilo ne pomeni, da bo zdravljenje izvedeno;
 - c. s plačilom „registracije“ imajo uporabniki samo pravico kupiti zdravljenja, ki jih želijo, ne pa pravice, da jih izvedejo.

Kar zadeva tako imenovane storitve „klasičnega termalnega zdravljenja“, ki vključuje različna zdravljenja, otorinolaringološko zdravljenje/zdravljenje respiratornih poti in revmatologijo, se v izpodbijani sodbi prav tako šteje za dokazano, da imajo terapevtsko funkcijo, ki ni zajeta z drugo vrsto storitev, poimenovanih „termalni velnes“ ali „termal spa“, ki jih prav tako opravljajo navedene toplice.

III. 2. Obrazložitev

V skladu s členom 9(2) zakonika o DDV je DDV oproščeno zlasti:

– „opravljanje medicinskih in zdravstvenih storitev in storitev, tesno povezanih z njimi, ki jih opravljajo bolnišnice, klinike, zdravstveni domovi in druge ustanove podobne vrste“.

Navedena določba v nacionalno pravo prenaša člen 132(1)(b) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 (Direktiva o DDV), v katerem je prav tako določeno, da je DDV oproščena „bolnišnični[a] in zdravstveni[a] oskrb[a] ter z njo tesno povezane dejavnosti“.

V skladu s to določbo CIVA so DDV oproščene transakcije, tesno povezane z „opravljanjem medicinskih in zdravstvenih storitev“, če se opravljajo v „bolnišnicah“ in drugih ustanovah podobne vrste.

Kar zadeva potrebno presojo, ali obstaja tesna povezava med „termalno registracijo“ in zdravstveno oskrbo (in opravljanjem storitev zdravstvene oskrbe, glede na besedilo CIVA), glede na merila, ki jih je Sodišče že opredelilo, ni jasno, ali je treba navedene zneske, pobrane iz naslova „termalne registracije“, šteti za tesno povezane z navedeno oskrbo.

Upoštevati je treba, da nekateri elementi lahko pripeljejo do tega sklepa, na primer dejstvo, da [„termalna registracija“] zajema storitev odprtja posamezne kartoteke vsakega uporabnika, ki vključuje anamnezo, na podlagi katere pridobi pravico do nakupa zdravljenj, ki spadajo pod kategorijo „klasična termalna zdravljenja“, pri katerih ni sporno, da ga za oproščeno opravljanje storitev in dejavnosti.

Vendar se porajajo dvomi o možnosti, da se omenjeni zneski, plačani iz naslova „termalne registracije“, vključijo v okvir opravljanja storitev zdravstvene oskrbe, omenjenih v členu 132(1)(b) Direktive o DDV.

Po drugi strani, kot izhaja iz vpogleda na stran „www.curia.europa.eu/juris/“, ni bilo ugotovljeno, da se je Sodišče Evropske unije (Sodišče) v svoji sodni praksi že izreklo o tem, ali so zneski, plačani iz naslova „termalne registracije“ obdavčeni z DDV. Prav tako tega vprašanja ni omenilo niti v zgoraj omenjeni sodbi De Fruytier.

Nazadnje, ob upoštevanju zahtev, ki izhajajo iz načel primarnosti prava Unije in skladne razlage, za kateri je sistem predhodnega odločanja bistveni instrument – z namenom zagotoviti želeno enotnost razlage in uporabe prava Unije v vseh državah članicah in kohezije sistema sodnega varstva Unije ter načela učinkovitega pravnega varstva pravic posameznikov –, se šteje za koristno in potrebno Sodišče prositi, naj se v skladu s členom 267 PDEU izreče o naslednjem vprašanju za predhodno odločanje v zvezi z razlago člena 132(1)(b) Direktive o DDV:

– Ali je plačila v zameno za storitev odprtja posamezne kartoteke vsakega uporabnika, ki zajema anamnezo, na podlagi katere dobi pravico do nakupa „klasičnega termalnega zdravljenja“, mogoče vključiti v pojem „tesno povezane dejavnosti“ iz člena 132(1)(b) Direktive o DDV in jih torej šteti za oproščene DDV?

[...] (ni prevedeno)